

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 18

Isus înaintea lui Ana și Caiafa

14 Și Caiafa era cel ce dăduse iudeilor sfatul acesta: „Este de folos să moară un singur om pentru norod.”

15 Simon Petru mergea după Isus; tot așa a făcut și un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

16 Petru însă a rămas afară la ușă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portărița și a băgat pe Petru înăuntru.

17 Atunci slujnica, portărița, a zis lui Petru : „Nu cumva și tu ești unul din ucenicii Omului acestuia ?” „Nu sunt”, a răspuns el.

18 Robii și aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig, și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei și se încălzea.

19 Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățatura Lui.

20 Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți iudeii, și n-am spus nimic în ascuns.

21 Pentru ce Mă întrebi pe Mine ? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit ; iată, aceia știu ce am spus.”

22 La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii care stăteau acolo a dat o palmă lui Isus și a

zis : „Așa răspunzi marelui preot ?”

23 Isus i-a răspuns : „Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău ; dar, dacă am vorbit bine, de ce mă bați ?”

24 Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.

25 Simon Petru stătea acolo și se încălzea. Ei i-au zis : „Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui ?” El s-a lepădat și a zis : „Nu sunt.”

26 Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis : „Nu te-am văzut eu cu El în grădină ?”

27 Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat

28 Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată : era dimineața. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce și să poată mânca Paștile.

29 Pilat deci a ieșit afară la ei și le-a zis : „Ce păcădă aduceți împotriva Omului acestuia ?”

30 Drept răspuns, ei i-au zis: „Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale.”

31 Atunci Pilat le-a zis: „Luați-L voi și judecați-L după Legea voastră.” „Nouă nu ne este îngădui de Lege să omorâm pe nimeni”, i-au zis iudeii.

32 Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă vorba prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.

33 Pilat a intrat iarăși în odaia de judecată, a chemat pe Isus și I-a zis : „Ești Tu Împăratul iudeilor ?”...

[Continuarea în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 219 / Duminică 13 Mai 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Pe acest om îl voi cinsti
- „Cartagina trebuie distrusă”
- Proverbe despre înțelegere
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Superlativale în familie
- Versetul de aur al Bibliiei

DE MEMORAT / JOI 17 MAI 2018

„Dar sabia lor intră în însăși inima lor, și li se sfărâmă arcurile”.

PSALMUL 37 : 15

Editorial. „Acele rânduri conțin biografia mea”

Stăpânul lumii acesteia, care odinioară i-a înșelat așa de groaznic pe Eva și pe Adam, încât au pierdut Paradisul pentru plăcerea de o clipă în care să savureze fructul oprit, – mai înșeală și astăzi mii de oameni, parțial cu lucruri de nimic, trecătoare, parțial cu lucruri murdare și josnice.

Un american a primit odată o bancnotă pe care erau scrise cu cerneală roșie următoarele rânduri, care vorbeau mai mult decât volume întregi despre fericirea pierdută, călcată în picioare :

„Totul este pierdut : nevestă, copii și mai bine de 200 000 de franci ! Sunt singur răspunzător : mi-am bătut toată fericirea.

La 21 de ani aveam o avere mare ; acum încă n-am nici 35 de ani. Din cauza mea a decedat soția devotată ; a murit de inimă rea. Mi-am omorât copiii prin nechibzuință.

După ce această bancnotă va fi folosită, nu mai pot face rost de hrană, voi muri ca un cerșetor beat. Sunt ultimii mei bani ; aceste rânduri conțin biografia mea.

Dacă această bancnotă cade în mâinile unui bețiv, atunci ruina vieții mele să-i slujească drept avertisment !”

Toate aceste strigăte de durere după fericirea pământească pierdută irecuperabil, călcată în picioare sunt numai imagini ale durerii veșnice, care va fi plânsă acolo unde păcătoșii pierduți vor fi devenit văzători pentru a recunoaște dragostea lui Dumnezeu, care a vrut să-i salveze și să-i ierte. Fiul lui Dumnezeu a plâns odinioară pentru cetatea Ierusalimului :

„Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care sunt pentru pacea ta. Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi.” Da, El S-a plâns : „De câte ori am dorit să strâng pe copiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut !” (Matei 23 : 37.)

Tot astfel privește ochiul iubitor al Domnului la multe făpturi omenești înșelate, rătăcite, orbite.

Prietene, tu care citești, te-ai lăsat burluc de glasul dragostei Lui și de brațele Lui întinse spre tine ? Anii grăbiți, anii care zboară sunt devorați și omul înșelat va sta la poarta veșniciei mai repede decât crede.

Înțelege acum că este vorba despre tine. Pentru tine este acum „această zi”, timpul tău de har ! Domnul vrea să-ți dea ceva mai mult decât plăcerea trecătoare, decât câștigul pământesc; tu trebuie să găsești la El iertarea vinei tale, pacea cu Dumnezeu și viața veșnică.

„Am apucat pe vremuri zile frumoase și n-aș fi crezut niciodată că voi cădea așa de jos. Părinții mei erau avuți și întrebuntau totul pentru mine, pentru a-mi pregăti o viață fără griji. După dorința tatălui meu trebuia să devin meșter dulgher.

Prin urmare am fost și la școala de meserii pentru constructori din H. și după câțiva ani mi-am luat strălucit examenul de maistru. Drept capital de investiții am primit de la părinții mei 30 000 de mărci.

Dar în afară de aceasta, tatăl meu voia să-mi sară în ajutor cu creditul lui. Prin reputația bună a părinților mei am primit ofertă peste ofertă. Totul mergea excelent. La aceasta s-a mai adăugat și că m-am căsătorit cu fiica bogată a unui fabricant, așa că averea mea a crescut și mai mult.

Ni s-au născut doi copii dragălași. Ce-mi mai lipsea ? Aveam totul : un cămin fericit, onoare, prestigiu, avere, sănătate. Dar omul nu-și recunoaște niciodată fericirea. Am devenit nechibzuit și am început să beau și să joc cărți.

Atunci m-am dus repede la vale. În loc să duc acasă o viață fericită de familie, nu mai ieșeam din cârciumă. De lucrările încredințate mie nu m-am mai interesat. Înșelat la joc, toată averea mea s-a dus în câțiva ani; chiar toată.

Soția mea s-a mutat cu copiii iar în casa părintească, dar a murit curând după aceea de mâhnire. Viața ei se frânse. Tatăl meu a mai încercat o dată să mă aducă la o viață ordonată. A călătorit cu mine în America. Dar după întoarcerea lui acasă m-am întors și eu și am devenit ceea ce sunt astăzi – un vagabond.

Deja de mulți ani umblu ca o haimana, îl blestem pe cel bogat, îi blestem pe toți oamenii, mă blestem pe mine însumi. Dragă domnule! Înaintea dumneavoastră stă un om groaznic. Dacă ați ști tot ce am făcut ! Nu m-am dat înapoi de la nici o infrațiune.

Aseară am vrut să umplu măsura păcatelor mele. Dezgustat de viața mea, chinuit de conștiința rea mi-am propus să termin cu viața. Pentru aceasta îmi trebuiau câțiva pfenigi.

M-am oprit pe stradă și m-am întrebat în care casă să intru și să cerșesc banii pentru funie. Am simțit că trebuie să intru în aceasta. Cu vorbele : „Aceasta este ultima casă !” am pășit peste pragul dumneavoastră. Ce minunat ! Dumnezeu m-a condus la dumneavoastră. Prin discuția cu dumneavoastră am ajuns ieri la cunoașterea lui Dumnezeu și a mea însumi. Acum știu că există un Dumnezeu; acum știu, de asemenea, că acest Dumnezeu îmi cunoaște viața și gândurile și că în ciuda stării mele groaznice, totuși nu vrea ca eu să mă pierd.”

Nu este aceasta o biografie emoționantă ? Vagabondul spunea acestea în discuție cu un creștin credincios, în casa căruia venise. Această convorbire a fost calea spre pace pentru bărbatul împovărat de vină, cu fericirea vieții distrusă.

Ea s-a terminat cu aceea că vagabondul a exclamat tare, plângând cu sughițuri : „O, ce fel de Isus ești Tu totuși ! Inima mea este fericită, deoarece L-am găsit pe Isus.”

Acum se spune și despre viața aceasta : „Unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult, pentru ca, după cum păcatul a stăpânit prin moarte, tot așa și harul să stăpânească prin dreptate, dând viață veșnică prin Domnul nostru Isus Hristos”.

(Romani 5 : 20 - 21) [Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

273. Recunoștința

Un împărat al Germaniei (Rudolf de Habsburg) pe când era numai căpitan purtând un război căzu de pe cal fiind lovit de un dușman.

Un soldat a observat căderea lui. Se apropie de el printre dușmani, ridică pe împărat și-l așeză din nou pe cal.

Această binefacere îi umplu inima de bucurie. Salvatorul voind să vadă pe fostul său căpitan, se duse în capitală, și intră în parlament unde era împăratul.

Acesta observând pe eliberatorul său de odinioară în haine țărănești, să ridică de pe locul lui și-l primi foarte călduros.

Anturajul împăratului a rămas foarte uimit de purtarea lui, care apoi li-a istorisit întâmplarea cu eliberatorul său.

Împăratul mai adăugă : „Pe acest om îl voi cinsti totdeauna ca pe acela care cu ajutorul lui Dumnezeu a salvat vieța mea”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Delenda Carthago** (lat. „Cartagina trebuie distrusă”). Cato cel Bătrân, supranumit Censorul, amintindu-și cât a suferit Roma de pe urma războaielor cu Cartagina pe vremea lui Hannibal, se alarmase văzând cum Cartagina, după înfrângere, se reface, prosperă și devine din nou o primejdie pentru romani. De aceea, revenind din Africa, își încheia toate discursurile sale (indiferent despre ce subiect vorbea), cu aceeași violentă frază : „Ceterum censeo Carthaginem esse delendam!” (Dealtmîntrelea socot că Cartagina trebuie distrusă). Condensată cu timpul la două cuvinte : *Delenda Carthago*, expresia e folosită pentru o idee care devine obsesie, sau o țintă pe care o urmărim neapărat s-o atingem. Apostolul Pavel scria despre întreținerea sănătății minții : „Noi răsturnăm izvodirile minții ... și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos”. (II Corinteni 10 : 5)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

Cineva a spus : „Tratamentul pentru toate bolile, relele, grijurile, necazurile și crimele umanității zace într-un singur cuvânt “iubire”. Ea este forța divină care generează și restaurează pretutindeni viața.

Fiecăruia dintre noi ne este dată puterea de a face minuni, important este să vrem”.

Cum se obține și cum se menține aceasta ? Se obține într-o măsură completă atunci când Dumnezeu, care este IUBIRE, va sălăslui în bărbatul sau femeia care îi deschide ușa inimii. Nimic altceva, ci numai locuirea divină va fi suficientă când însuși individul se găsește într-un curent puternic de ispite sexuale.

Această iubire este menținută prin ascultarea cu supunere de călăuzirea Cuvântului și Duhului. Nu există nici un motiv plauzibil pentru un creștin ca să sucumbe doborât de o armată de boli, deoarece promisiunea lui Dumnezeu este sigură ...

[Va continua]

Proverbe armenesti despre înțelegere

• De la inimă la inimă, există drum. • Sunt așa de apropiați, că, dacă pui un ou între ei, fierbe. • Dacă unul e clopot, celălalt să fie vată. • Consimțământul tacit și sincer este mai profund decât simpatia zgomotoasă : de pildă, armonia mută și gravă a stelelor, soarelui, lunii, aurorei, amurgului și a privirilor curate. Harutium Mrmrian • Atașarea unui suflet de altul – numai asta oferă sentimentul fericirii depline și tot ce-i nepieritor în acest sentiment. Grigor Otian • Prietenia cea mai trainică se leagă între cei ce se aseamănă, iar iubirea cea mai pasionată – între cei ce se deosebesc. Hacob Paronian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**